

MĚSTSKÁ KNIHOVNA
753 02 HRANICE

Z P R A V O D A J

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Roman Kubíček: Zámecká paní

PROSINEC 1987

Ročník XXIX.

PŘIPOMÍNÁME SI...

Upozornění na některá kulturní výročí a zajímavosti Hranicka v roce 1987

7. 12. 1862 — narozen v Rožnově pod Radhoštěm Čeněk Kramoliš, ředitel školy a školní inspektor v Hranicích, autor historických povídek a románů z Valašska, Hranicka, Vyškovska, zvaný také „moravský Jirásek“ (zemřel 16. 6. 1949 v Brně) 125. výročí.
23. 12. 1882 — před 105 lety se narodila ve Všechovicích Marie Příkazská-Blažková, spisovatelka, autorka četných básní a románů. V roce 1921 vyšla její první tištěná báseň „Na Baltu“, v roce 1927 sbírka básní „Píseň života“, v roce 1925 román pro mládež „Mocnější pouta“, v roce 1928 „Moravské obrazy“, v roce 1930 veselohra „Očkování proti lásce“, v roce 1940 „Bouře a jiné povídky“ atd., zemřela v Gottwaldově 25. 6. 1963 a je pochována na Olšanských hřbitovech v Praze.
24. 12. — narozen v Hranicích zasloužilý umělec Jiří Brdečka, filmový režisér, scénarista a spisovatel, spolupracovník Jiřího Trnky, jeden z prvních pracovníků studia Bratři v Triku (zemřel 2. 6. 1982 v Praze) 70. výročí.

K nedožitým sedmdesátinám zasloužilého umělce Jiřího Brdečky

Na Štědrý den, 24. prosince 1987, by se dožil hranický rodák zasloužilý umělec Jiří Brdečka sedmdesát let. V souvislosti s nečekaným uzavřením jeho díla (zemřel náhle 2. 6. 1982 v Praze) bylo již hodně řečeno a napsáno o jeho práci kritické a literární, vysoce bylo oceněno jeho umění scénaristické i režisérské, méně se již připomínalo jeho umění kreslířské. Zmínky o něm se pak vztahují především k létům Brdečkových pražských studií (1936—1939) a k době jeho žurnalistických začátků a pokusů s animovaným filmem (od uzavření vysokých škol 1939). A přece do Prahy přišel Jiří Brdečka z Hranic již jako hotový kreslíř. Dá se říci, že v Hranicích, městě Brdečkova dětství a mládí, se začal rozvíjet jeho talent a objevuje se jakési předznamenání jeho pozdější mnohostranné umělecké činnosti. Nejen kreslířskou dovedností, nýbrž i kulturní úrovní obsahu svých kreseb se zde velmi brzy začal svému okolí jevit jako jakési „záračné dítě“. Nelze ovšem městu samému přisuzovat zásluhy o rozvinutí Brdečkova talentu. V době jeho dětství byly sice Hranice ještě okresním městem, rozhodně však nebyly kulturním centrem do té míry, aby svým životem inspirovaly budoucí umělce.

První umělecké podněty a rozhled neomezený okresními obzory získával Brdečka v rodinném prostředí. Jeho otec, Otto Brdečka, (původem ze Strážnice), odborný učitel na hranické měšťanské škole, velký, hezký, elegantní člověk, byl vynikající zpěvák. Byl členem Pěveckého sdružení moravských učitelů v době, kdy se tento sbor stával pojmem v celé Evropě a dokonce i mimo ni. Brdečkův otec prožil tedy značnou část svého života na zájezdech PSMU po evropských státech a zúčastnil se i jeho turné po Americe. Odevšad vozil domů drobné charakteristické suvenýry, zvláštnosti, obrázky, i zážitky ze světových obrazáren. Znalecký zájem o výtvarné umění projevoval i nákupem dobrých obrazů. Nebylo asi tehdy mnoho učitelských domácností, kde bychom našli na stěnách originály mistrů, jako byli Panuška, Lolek, Mervart, Jícha či Frolka. Brdečkovy děti je měly stále před očima a dovedly nadto již v dětství rozlišovat jejich výtvarný rukopis.

Jiří Brdečka již mezi třetím a čtvrtým rokem nezůstával jen u diváckého zájmu. Nejmilejší jeho hračkou je tužka a papír: kreslí plachetní lodi, různé figury, zkrátka zkouší, „jak se to dělá“. Měl při tom štěstí: do rodiny Brdečkovy docházel tehdy několikrát týdně mladičkový malíř Ladislav Vlodek, který před nedávnem přijel s rodiči z Chicaga a potřeboval se před dalším studiem utvrdit v české grammatice. Vždy po hodině se čtyřletý Jiří Brdečka zmocnil mladého výtvarníka a pozoroval ho, jak kreslí smělé karikatury pánů, tříláků, zvířat, eroplánů a nakonec všeho, oč ho chlapec požádá, neboť toho zřejmě zajímá více proces tvorby než výsledný produkt.

Ti, kdo znali Jiřího Brdečku od dětství, věděli o jedné jeho zvláštnosti: měl obě ruce pravé. Psal totiž a kreslil oběma rukama: tužkou levou rukou, perem (a štětcom) rukou pravou. Od přírody byl levák. Tehdy se ovšem leváctví ve škole nerespektovalo. Musel tedy přinutit i pravou ruku, aby ho poslouchala. A přinutit ruku, aby poslouchala, to považoval Jiří Brdečka i později za základ veškerého kreslířského a malířského kumštu. „Nic to není“, říkával. „Musíš mít jenom jasnou představu toho, co chceš nakreslit a přinutit ruku, aby to nakreslila“. V jeho případě bylo lhostejné, zda ruku levou či pravou: nutil obě. Na svůj věk si počínal při tom neuvěřitelně systematicky. Jako desítiletý již cílevědomě denně kreslil, ani o prázdninách neudělal takřka krok bez malého náčrtníku. Svě grafické práce si záměrně znesnadňoval, soustavně se technicky zdokonaloval. Sledoval při práci školené grafiky a malíře (Vlodek, Konůpek), aniž je napodoboval. Škola (kromě základů humanistického a klasického vzdělání) mu v tom naprosto nepomáhala. Naopak, na nižším gymnáziu, kdy už byl znám jako perfektní kreslíř, dával mu profesor s oblibou horší známky z krasopisu a kreslení než ostatním se zdůvodněním, že prý neumí nakreslit ani rovnou čáru. Z krasopisu byla nižší známka asi oprávněná (jeho rukopis byl někdy až nečitelný) — ovšem tou známkou z kreslení se celá škola včetně profesorského sboru bavila: viděla v ní až komickou žárlost profesora kreslení na nadání malého chlapce. Tak byl vlastně Jiří Brdečka na své cestě k profesionalitě, k profesionální dokonalosti, odkázán metodicky i teoreticky sám na sebe.

Že kreslení není jenom jeho záliba, hra, zábava či vášeň, ale že směřuje k profesionalitě bylo u Brdečky patrné již velmi brzy. Nemohl ani počítat s tím, že činnost, které věnoval většinu svého času, zůstane pro něho jen zábavou. V roce 1930 mu totiž náhle zemřel otec; nečekaně, v plné síle, také na osudné selhání srdce. V napjatých finančních poměrech, kdy matka z vdovské penze vydržovala dvě děti na studiích, by bylo kreslení ze zábavy prostě neúnosným přepychem.

Snad prvními Brdečkovými profesionálními artefakty byly tzv. „obětiny“. Byly to kartičky formátu větší vizitky, které na závěrečných kolonách studentských tanečních hodin dávali tanečníci svým tanečnicím jako suvenýr na tuto společenskou událost. Na kartičkách bývaly kromě předtištěných dat a podpisu i drobné kresbičky. Výrobce většiny těchto kousků užitě grafiky býval již od svých třinácti let Jiří Brdečka, u něhož si daleko starší kolegové, ba i mladší členové profesorského sboru „obětiny“ dlouho před kolonou objednávali. Bývaly tedy studentské kolony pro Jiřího Brdečku něco jako žně. Jeho autorství je na těchto kartičkách zřejmě na první pohled. Proti neumělým památkovým malůvkám jiných kreslířů se jeví jako stylově čisté grafické miniatury provedené se suverénní jistotou. Námětová pestrost byla samozřejmým požadavkem: motivy se nesměly opakovat a pokud možno měly obsahovat něco pro objednavatele charakteristického.

Již od toho věku jsou Brdečkovým kresbám vlastní co do obsahu inspirace světovou literaturou a kulturou, co do formy úporná snaha po sebevýchově k výtvarné kázi. Výraz se zjednodušuje, provedení úmyslně znesnadňuje. Patrné je též

čím dál zřetelnější směřování k analýze tvarů do přesně ohraničených ploch a k hutnému vyjádření děje. Fascinuje ho technika mozaiky. Po nějakou dobu kreslí Brdečka mozaikovým způsobem miniaturní seriály, (přechovával je v krabičkách formátu asi 10 x 8 cm), zachycující epická pásma inspirovaná literaturou (Nibelungové, Příhody dona Quijota atp.). Mozaikovou kresbu po jejím bezpečném zvládnutí nahrazuje brzo přesná, elegantní linie a náměty jsou znovu zpracovávány novou technikou.

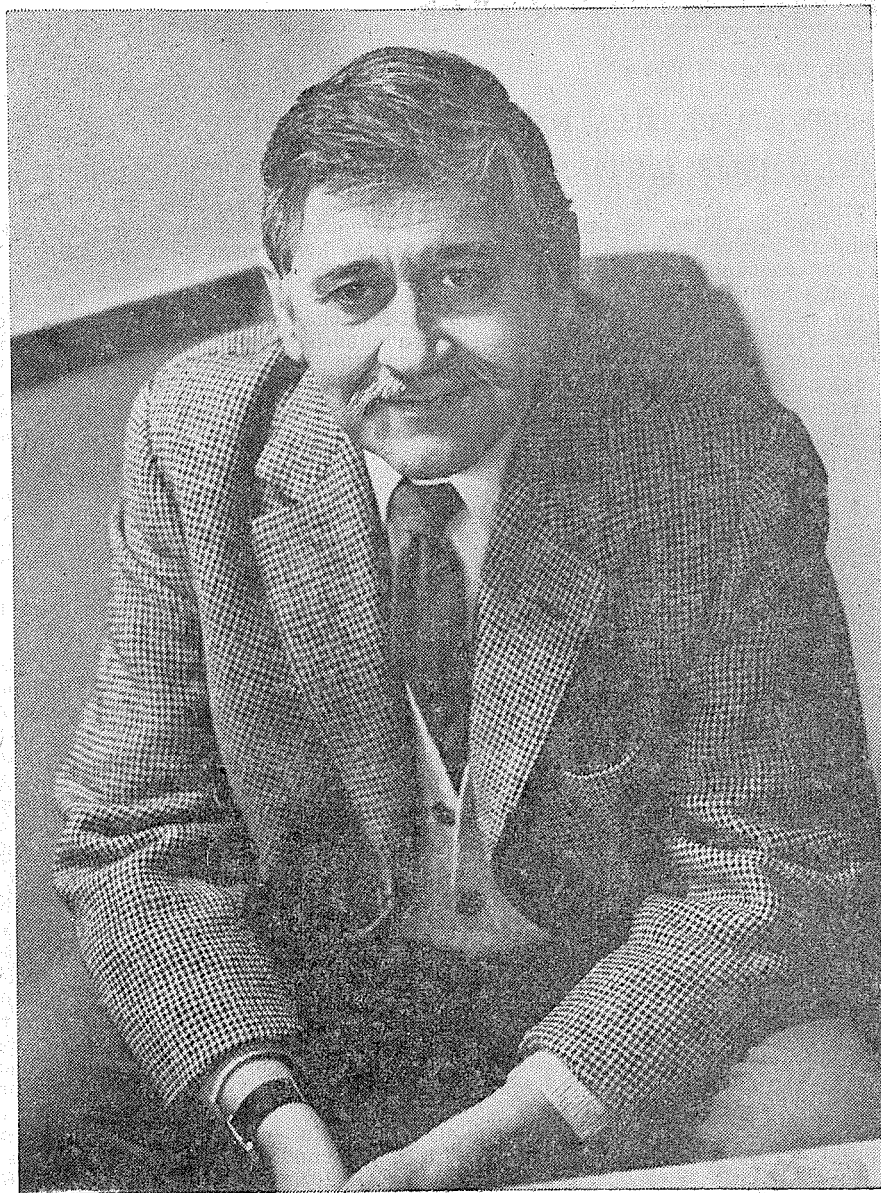
Na Brdečkovu vývojové stádium té doby se již dá vztahovat výrok, který umělec vyslovil o své tvorbě po padesáti letech: „V podstatě dělám stále totéž: vypravuji nějaký příběh.“ A připomeneme-li si postřeh jednoho filmového kritika, že některé Brdečkovy animované filmy působí jako „rozhybané ilustrace literárního textu“, lze považovat jeho juvenilní seriály za předjetí toho, co potřebuje animovaný film vypravěčského typu: děj je již zde rozfázován na hlavní elementy a kresba je jednoznačně přesná, aby nebyla porušena kontinuita děje. Od animace se liší tyto seriály jen kvantitativně: není rozfázován každý pohyb, jen dominantní momenty děje. Ale i to předpokládalo jakousi scenaristickou a režijní přípravu, jakýsi předstupeň pozdější Brdečkovy profese.

Příkladem „vypravěčského“ spojení děje s kresbou jsou i Brdečkovy ilustrované rukopisné edice z doby jeho dospívání. Jako tištěná se nám dodnes jeví ručně psaná, stylově čistě graficky upravená a křehkými lyrickými kresbami doprovozená malá knížka — báseň J. W. Goetha Mlýnský potok a mládec. (Dedikace určuje přesnou dobu vzniku: Brdečkovi bylo tehdy čtrnáct let). Podobně, ale ještě výtvarně vyzráleji a stylově vyhraněněji, jsou vypravěny některé zpěvy z Nibelungů. Škoda, že mnohé z nich jsou asi již ztraceny.

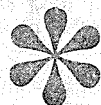
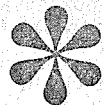
K Brdečkovým hranickým letům se hlásí i první pokusy o kreslený humor. V roce 1982 napsal filmový kritik [zh]: „Brdečka byl vzdělanec se širokými obzory, kritický duch, racionalista, proto mu nejlépe vyhovovala rafinovaná ironie“. Je to jistě výstižná charakteristika, ochuzená snad jen o romantickou složku Brdečkovy povahy. Zde jde však především o onu „rafinovanou ironii“, která, dříve než se plně rozvinula v některých jeho filmech, nacházela svůj výraz v Brdečkově kresleném humoru, jímž se byl nucen nějakou dobu i živit. První kroky k tomuto žánru najdeme již v Brdečkových hranických studentských listech humorných obrázků z antického prostředí (např.: Bytová nouze v Athénách, Hudba sfér, Herkulova práce nejtěžší atp.). Nacházíme v nich již hlavní rysy Brdečkova vztahu k humoru. Komična se zde nikdy nedosahuje vulgaritou, deformací tvarů, pitvorností postav. Kresba zůstává vždy elegantní a komično je vždy čistě záležitostí obsahu. Jakousi „ironickou noblesu“ lze snad považovat i v jeho filmových parodích na kýč za konstatní rys Brdečkovy tvorby.

První kroky k pozdější své umělecké dráze a k hlubokému zaujetí filmem, jak sám často konstatoval, učinil tedy Jiří Brdečka již v městě svého mládí, Hranicích.

S. H.

Jiří Brdečka na snímku Drah. Srncové

PhDr. Bohumír Indra

PROFESOŘI KRESLENÍ NA HRANICKÉM GYMNÁZIU

AKAD. MALÍŘI JAN PINKAVA, JIŘÍ OECONOMO A FRANT. CHMEL

Bylo pravidlem, že profesori a učitelé středních škol se vedle pedagogické činnosti zabývali mimo školu podle své odborné kvalifikace a profese také literární, vědeckou nebo uměleckou činností a přispívali také ke kulturnímu dění ve svém působišti a celého regionu. Také profesori a učitelé hranických středních škol, německého a českého gymnázia, vyšší lesnické školy, vojenské reálky a vojenské akademie, městské hudební školy a odborné školy pro ženská povolání, měšťanských škol nebyli výjimkou, a mnozí z nich vytvořili trvale hodnotná díla regionálního významu resp. vyvíjeli činnost, přesahující hranice regionu. Město Hranice nemá dosud zpracován celkový přehled a zhodnocení tohoto kulturního přínosu, jaký zpracovala a vydala např. gymnázia ve Valašském Meziříčí, ve Vsetíně, Prostějově a dalších městech.

Na hranickém německém státním gymnáziu a českém státním reálném gymnáziu působili v letech 1873—1949 jako profesori kreslení tři akademičtí malíři, absolventi akademie výtvarných umění ve Vídni a v Praze, Jan Pinkava, Jiří Oeconomo a František Chmel. Jejich výtvarné malířské dílo, tvořené vedle učitelského povolání v provinčním městě, vzdáleném od velkých kulturních center, zůstalo umělecké kritice i historikům umění neznámé, a je dnes i ve městě dlouholetého jejich působení neprávem zapomenuté.

Jan Pinkava se narodil 27. prosince 1846 v Brně jako syn obuvníka Vavřince Pinkavy a jeho ženy Terezie roz. Nováčkové. Po studiích v Brně absolvoval akademii výtvarných umění ve Vídni a po složení státních zkoušek byl ustanoven r. 1873 profesorem kreslení a krasopisu na státním německém gymnáziu v Hranicích. Toto původně české obecní gymnázium, založené r. 1871, bylo již r. 1872 převzato do správy státu jako státní gymnázium s německým vyučovacím jazykem, protože město a měšťané nebyli ochotni nésti vysoké finanční náklady na jeho vybavení, platy profesorů atd.. Pinkava, jako někteří další profesori na ústavě, byli uvědoměli Češi, hlásili se vždy ke své národnosti, zejména jako voliči I. sboru při obecních volbách ap.. Na gymnáziu se vyučovala také jako povinný jazyk čeština.

Pinkava se r. 1877 oženil v Hranicích jako 30letý profesor s Růžou Tesařikovou, 22 letou dcerou hranického kupce Antonína Tesaříka a jeho ženy Františky Hotešové z Jičíněvsí v Čechách, jímž patřil velkoměšťanský dům čp. 29 na Dolním podloubí. V tomto domě se manželům Pinkasovým narodili dva synové, r. 1878 Antonín Jan František a r. 1879 Ludvík Jan. Tchán Tesařík koupil s manželkou po smrti Anny, vdovy knížecího dietrichštejského stavitele v Brně Václava Knorra r. 1861 rozlehlý dům čp. 39 ve Farní ulici, ležící vedle dvora řím. katol. fary, přestavěný a zvýšený na jednopatrový klasicistní měšťanský dům Knorem v roce 1850—1851. Počátkem osmdesátých let se tam přestěhoval také Pinkava s rodinou, když tchán Tesařík prodal dům čp. 29 na Dolním podloubí, a r. 1884 se tu Pinkavovým narodil syn Jindřich, zemřelý téhož roku, r. 1885 dcera Marie Růžena Františka a r. 1893 další dcera Růžena Karolína. Pinkava pak bydlel s rodinou v tomto domě čp. 39 až do své smrti — 17. března 1923. Jeho hrob a manželky Růženy, zemřelé r. 1931 s kamenným náhrobkem je dosud dochován na hranickém městském hřbitově při prostřední hlavní cestě.

Pinkava vyučoval kreslení ve všech třídách hranického gymnázia až do roku 1900, kdy onemocněl a byl pak rok na zdravotní dovolené, v r. 1901 pak odešel do důchodu. Vzpomínku na jeho vyučování kreslení otiskl ve sborníku, vydaném r. 1937 hranickým reálným gymnáziem bývalý jeho žák hranický inž. arch. Alois Jambor. Z žáků Pinkasových proslul nejvíce akad. malíř **Rajmund Wichera**, který po absolvování vídeňské akademie umění měl dočasně malířský ateliér v Hranicích v nově postavené vile Gabrielli v parku (nyní Stará střelnice), později se však vrátil do Vídně, dosáhl velkých úspěchů a jako dvorní malíř rodiny arcivévodky byl povýšen do šlechtického stavu. Zemřel v r. 1925 ve Vídni.

Pinkava byl už za svého učitelského působení na gymnáziu i později jako penzista vášnivým malířem města Hranic, jehož stavebně a historicky zajímavé budovy, malebná zákoutí ulic ap. zachytil v nespočetných akvarelech menších formátů, maloval však také velké krajinné olejomalby, portréty i kostelní obrazy. Četné jeho akvarelové partie města Hranic jsou spolu s fotografií Pinkavovou vystaveny v galerii hranických malířů v městském muzeu v Hranicích, další byly umístěny v bytech hranických měšťanů, v hranických restauracích ap. Později byly vykoupeny sběrateli a odvezeny. Několik velkých olejomalb portrétů členů jeho rodiny uchovala ve svém domě čp. 39 ve Farní ulici jeho dcera Marie, provdaná Růžičková a jeho vnučka, provdaná za dr. Opravila. Tyto obrazy jsem viděl v domě ještě v r. 1947. Některé Pinkasovy kresby byly litografovány a vydány tiskem, zatím známé jen některé s hranickými náměty. V městském muzeu v Hranicích je např. vystaven velký pohled na domy kolem celého náměstí s jejich zajímavými domovními štíty, kreslený Pinkavou před r. 1900 „podle přírody“ s věže farního kostela na náměstí, litografovaný a vydaný tiskárnou Eberle a Schipek ve Vídni. Hranický knihkupec Robert Forster vydal kolem r. 1900 zajímavou skládací troj pohlednici města Hranic, s celkovým pohledem na město kresleným Pinkavou podle fotografie, pořízené ze vzducholodi, na němž jsou plasticky zachyceny jednotlivé domy na náměstí, v ulicích a celé okolí města. Celkový soupis Pinkavova malířského díla nebyl dosud pořízen a zhodnocen.

Za celoroční zdravotní dovolené prof. Pinkavy byl r. 1900 přidělen na hranické gymnázium jako suplující profesor kreslení **Georg Aristides Oeconomo**, původem Ital, narozený 18. srpna 1860. Po odchodu prof. Pinkavy do důchodu byl r. 1901 ustanoven řádným profesorem a vyučoval pak kreslení v nižších třídách gymnázia a ve třídách vyššího stupně tzv. kreslení z volné ruky. Akademii výtvarných umění — obor malířství absolvoval ve Vídni a složil státní zkoušky pro ustanovení profesorem kreslení na středních školách. Působil pak na německém státním gymnáziu v Hranicích jako profesor kreslení až do r. 1919. Zemřel v Hranicích 24. února 1920.

V hranickém městském muzeu jsou v galerii hranických malířů vystaveny čtyři jeho olejomalby menších formátů; 1) portrét chlapce (patrně jeho syna) v oválném rámu, 2) portrét ženy Cathariny Oeconomo v oválném rámu, 3) portrét téže starší ženy v bílém čepci, rovněž v oválu a 4) portrét neznámé ženy. Všechny tyto rodinné obrazy oblíbeného malého formátu byly získány pro muzeum patrně z konfiskátů zpřízněné hranické německé rodiny. Více o jeho malířském díle a životě není zatím známo. Oeconomo a Pinkava jako absolventi malířské akademie ve Vídni, zůstali podobně jako řada dalších malířů, působících na Moravě a ve Slezsku za feudalismu a kapitalismu neznámými pražským historikům umění a nebyli proto ani pojeti do českého slovníku výtvarných umělců, sestaveného Prokopem Tomanem, vydaného v Praze r. 1947 a 1950.

Na českém obecním gymnáziu v Hranicích, založeném r. 1912, bylo vyučování kreslení suplováno učiteli měšťanských škol. Až 1. září 1921 nastoupil na postát-

něné české státní reálné gymnázium v Hranicích jako profesor kreslení akademický malíř **František Chmel**, který absolvoval malířskou akademii v Praze již roku 1916.

Profesor Chmel, jehož vysokou hubenou postavu pamatuje kromě jeho žáků ještě mnoho starších Hraníčáků, se narodil 5. března 1889 v Novém Hrozenkově na Vsetínsku v učitelské rodině. Po studiu na reálce v Holešově a Uher. Brodě navštěvoval později akademii výtvarných umění v Praze. Po získání učitelské aproby učil pak do r. 1921 kreslení na reálce v Uher. Brodě, od září téhož roku pak v Hranicích na reálném gymnáziu až do konce září 1949, kdy odešel do důchodu. Kreslení bylo však vyučováno již jen v I. až IV. třídách. Odstěhoval se pak zpět do Uher. Brodu, kde zemřel 11. srpna 1958 ve věku 69 let.

Prof. Chmel maloval už za svého působení v Uher. Brodě a později v Hranicích, hlavně o prázdninách, především krajinné obrazy z rodného Valašska a Slovácka, ale také z okolí města Hranic. Životopisné údaje o něm a jeho díle, včetně jeho výstavy-obrazů (též v Hranicích), jeho účast na soutěžích o výstavní plakáty (též výstavy Pobečví v Hranicích 1927) uvádí citovaný Tomanův slovník československých výtvarných umělců. Chmel se zabýval také grafikou a malbou portrétů. V hranickém městském muzeu byly v r. 1938 po uskladnění muzejních sbírek za mobilizace do jediné rožní místnosti býv. městského muzea v 1. poschodí školy u fary, tam uloženy také 2 Chmelovy portrétní obrazy, věnované jím muzeu: velký zarámovaný Chmelův romantický portrét Karla Hynka Máchy, kreslený uhlím, a druhý realistický a barevně velmi působivý portrét starého bělovlasého p. Gabriela s bílým plnovousem, býv. úředníka fy Kunz a ve dvacátých letech správce městské veřejné čítárny, umístěné v gotickém sále v přízemí radnice. Velký obraz byl rovněž zarámován. V galerii obrazů hranických malířů v městském muzeu v Hranicích nejsou Chmelovy obrazy vystaveny. Zda mu byly po uzavření muzea vráceny, nebo jsou dnes složeny ve skladištích městského muzea mi není známo. Chmel navrhoval a prováděl také jevištní scénickou malbu v Uh. Brodě, v Hranicích aj. Úplný soupis jeho malířského díla nebyl rovněž dosud proveden.

Prameny a literatura:

Matriky a pozemkové knihy města Hranic
Výroční zprávy německého státního gymnázia a českého státního reál. gymnázia v Hranicích.

B. Indra: Akadem. malíř Rajmund Wichera (1862—1925), ZMHLT 1975 — březen
P. Toman: Nový slovník československých výtvarných umělců. Praha I/1947, II/1950

UPOZORNĚNÍ MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU

občanům, kteří mají zájem posílit služby v našem městě v různých oborech a profesích jako jsou práce zednické, řemeslné, údržbářské, malířské, klempířské, pokrývačské, vodoinstalačské a jiné.

Povolení k činnosti vydává Městský národní výbor — odbor místního hospodářství na základě písemné žádosti, ke které je nutno přiložit:

- výuční list (při dlouholeté praxi nemusí být předložen)
- písemný souhlas zaměstnavatele s prováděním této činnosti
- výpis z trestního rejstříku

Jřijem z této činnosti podléhá daní z příjmu pro obyvatelstvo až do 6.000,— Kčs ročně.

Podrobné informace o vykonávání této činnosti Vám poskytne MěstNV Hranice, odbor místního hospodářství.

Životní jubilea občanů našeho města v prosinci 1987

75 LET:

Březina František, Hranice, Vrchlického 534
Spáčil Vilém, Hranice, 1. máje 1281
Rafaj Jan, Hranice, Potštátská 617
Dostálová Helena, Hranice, Hromůvka 1520
Brunková Marie, Hranice, Náspsy 51
Mikešová Štěpánka, Hranice, Havlíčkova 1467
Rusek Ferdinand, Hranice, Velká 88

80 LET:

Indrák Josef, Hranice, kpt. Jaroše 1361
Dohnal Jan, Hranice, Struhlovsko 1408
Kandlerová Štěpánka, Hranice, Komenského 376
Fantová Jarmila, Hranice, Gottwaldovo nám. 93
Pražáková Albína, Hranice, Velká 11

85 LET:

Pražáková Božena, Hranice, Jungmannova 1805
Reichová Valerie, Hranice, kpt. Jaroše 1357
Dvořáčková Františka, Hranice, Šmeralova 694
Jučica Štěpán, Hranice, Sovětské armády 252
Hofmannová Terezie, Hranice, Máchova 942

90 A VÍCE LET:

Klivar František, Hranice, Olčovec 89 — 90 let
Vlčková Štěpánka, Hranice, Drahotuše, Hranická 82 — 91 let
Korčová Štěpánka, Hranice, Sovětské armády 446 — 92 let
Kopřiva František, Hranice, 1. máje 1662 — 93 let

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV přeje všem jubilantům pevně zdraví a hodně životní pohody.

Za účasti zástupců závodů, občanských výborů a rodinných příslušníků byly v obřadní síni MěstNV v Hranicích slavnostně přivítány v měsíci říjnu 1987 tyto děti:

Josef Kopecký	Hana Sotulářová
Jana Ivánková	Jan Rictr
Tomáš Wolf	Richard Juřík
Libuše Pšenicová	Petr Kývala
Jana Humplíková	Klára Pišová
Jan Rudolf	Daniel Spáčil
Jana Hospodárková	Anna Pavlová
Jaroslav Škúrka	Radka Valentová
Michal Čambor	Lenka Jiříčková
Veronika Sedláková	

100 let od narození PhDr. Bohuše Vybírala

Letos uplynulo sto let od chvíle, kdy se v Hranicích jako syn krejčího narodil PhDr. Bohuš Vybíral, spisovatel, překladatel, ředitel Univerzitní knihovny v Olomouci, organizátor a budovatel oboru jihoslovanské filologie na filozofické fakultě Palackého univerzity. Vybíral vystudoval (ještě tehdy německé) gymnázium v Hranicích a ve studiu pokračoval na univerzitě ve Vídni, kde se mu dostalo vynikajícího slavistického školení u profesorů Vatroslava Jagiče, Milana Rešetara aj. Již zde byl intenzivně společensky činný. V letech 1907—1912 byl jednatelem a předsedou českého Akademického spolku, od r. 1908 byl prvním místopředsedou Komitétu slovanských pokrokových spolků akademických. Udržoval při tom živé styky s vysokoškolskými v Akademickém feriálním klubu (AKFERKLUB) v Hranicích, s nimiž o prázdninách vyvíjel průkopnickou kulturní činnost. Již v Hranicích pojal hluboké sympatie ke Slovincům a jejich literatuře (srov. jeho stat: Slovinští profesori na bývalém německém gymnáziu v Hranicích; Památník RG 1937) a stal se pak snad nejpilnějším překladatelem slovinské literatury u nás. V roce 1913 přišel do olomoucké Studijní knihovny jako její první český knihovník a po její přeměně na Univerzitní knihovnu stal se jejím dlouholetým ředitelem. Při své nenápadné, ale velmi rozsáhlé práci si udržel vždy vřelý poměr k Hranicím, jak o tom svědčí některé jeho publikace (např. Příspěvky k poznání života a práce Jos. Heřmana Agapita Gallaše, Staré písemné památky v báni Kostelíčka u Hranic aj.). V celém svém životě spojuje dr. Vybíral zájmy vědecké, literární a umělecké s rozsáhlou praktickou organizátorskou činností. O bohatosti jeho životního díla svědčí literatura o něm, z níž namátkou uvádíme:

- J. Skalička — J. Stýskal: Bohuš Vybíral — moravský jihoslovista. (AUPO 1985)
A. Skoupý: K studentským létům dr. Bohuše Vybírala ve Vídni. (Ped. fak. UP 1968)
J. Stýskal: Petr Bezruč a Bohuš Vybíral. (Sb. k 110. výr. P. B., Prostějov 1978)
B. Václavěk: Dr. Bohuš Vybíral — knihovník. (Sb. VSM Olomouc 1937)
O. Berkopec: Dr. Bohuš Vybíral a Slovincké písemnictví. (Tamtéž)
J. Heidenreich: Živé slovo Bohuše Vybírala. (Tamtéž)
M. Šolcová: Dr. B. Vybíral. Bibliografický soupis knih a překladů z jihoslovanských literatur. (UKOL, 1955).

S. H.

ČESKÉ NONETO

komorní soubor České filharmonie

je nejstarším profesionálním komorním souborem v Evropě a pravděpodobně i na světě. V naší hudbě má zcela zvláštní a osobité postavení, které vyplývá jak z málo obvyklého nástrojového složení, tak z originálního repertoárového zaměření a v neposlední řadě i z délky jeho umělecké činnosti.

Zakladatelem souboru byl houslista Emil Leichner, pod jehož uměleckým vedením zahájilo České noneto dne 17. ledna 1924 svou koncertní činnost. Rozhodujícím momentem pro zachování a další existenci tělesa bylo zařazení souboru pod ústav České filharmonie a tím byla zabezpečena jeho hmotná základna i podmínky pro soustředěnou práci.

Během této doby měnil soubor několikrát své složení, ať již z důvodů věkových nebo uměleckých. Členové souboru jsou vynikající umělci. Někteří ještě pamatují pionýrské začátky tohoto mimořádného tělesa, někteří teprve před nedávnem opustili brány uměleckých škol. Všem však je společné umělecké mistrovství v ovládnutí nástrojů a tradiční smysl českých muzikantů pro komorní hru. Každý člen Českého noneta je i vynikajícím sólistou s rozsáhlým koncertním repertoárem. V současné době hraje soubor v tomto složení:

zasloužilý umělec Václav Snítal — housle

Milan Heřmánek — viola

Rudolf Lojda — violoncello

Radomír Žalud — kontrabas

Jiří Boušek — flétna

Jiří Krejčí — hoboj

Václav Kyzivát — klarinet

Vladimíra Klánská — lesní roh

Jaroslav Řezáč — fagot

Pro své ojedinělé nástrojové obsazení a vysokou uměleckou kvalitu si České noneto získalo přízeň publika i hudební kritiky mnoha zemí. Koncertovalo v Argentině, Brazílii, Bulharsku, Estonsku, Jižní Africe, Kolumbii, Kubě, Mexiku, Peru, Uruguayi a mnohokrát hostovalo v Anglii, Francii, Holandsku, Itálii, Japonsku, Jugoslávii, Kanadě, Litvě, Lotyšsku, Maďarsku, NDR, NSR, PLR, Rakousku, Rumunsku, SSSR, Španělsku, Švýcarsku a USA.

Dá se říci, že České noneto reprezentuje českou komorní hudbou naši národní kulturu a vyspělost celé naší společnosti v nejdůležitějších metropolích světa. Existuje mnoho rozhlasových nahrávek tohoto souboru v nejrůznějších rozhlasových studiích celého světa. Velká část repertoáru Českého noneta byla zaznamenána na gramofonové desky. Soubor je nositelem mnoha uznání, diplomů a cen.

Na pozvání Kruhu přátel hudby navštíví naše město dne 18. prosince 1987. Věříme, že tento koncertní večer bude pro všechny milovníky vážné hudby mimořádnou událostí.

České noneto — komorní soubor České filharmonie.

SPIRITUÁL KVINTET OPĚT V HRANICÍCH

Tato přední československá folková skupina navštívila poprvé naše město v únoru 1986 a o její koncert byl nebývalý zájem. Sjíždělo se publikum z blízkého i dalekého okolí a kapacita sálu SK ROH nestačila.

V předvánočním období dne 11. prosince t. r. se uskuteční další koncert tohoto souboru v našem městě, tentokrát v sokolovně. Zasloučeným není potřeba Spirituál kvintet představovat, ale široké divácké obci sdělujeme, že jde o první československou folkovou skupinu, která se veřejnosti představila poprvé v roce 1962 v Karlových Varech.

Repertoár skupiny je velmi široký. Obsahuje folkové úpravy českých lidových písní, měšťanské písně národního obrození, adaptované popěvky evropské renesance a baroka, černošské spirituály, protestsongy i vlastní tvorbu členů skupiny. V současné době hraje Spirituál kvintet v obsazení:

Jiří Tichota, umělecký vedoucí — kytara

Iřena Budveiserová — vokál

Zdena Tichotová — vokál

Jan Nedvěd — vokál, kytara 12 str.

František Nedvěd — vokál, kytara

Oldřich Ortinský — vokál

Dušan Vančura — vokál, kontrabas

Soubor za dobu své existence získal řadu ocenění na různých přehlídkách a festivalech, jako jsou Porta, Vokalíza, Politická píseň v Sokolově atd.

V posledních letech doprovází na koncertních turné po ČSSR sovětskou zpěvačku Žannu Bičevskou.

Soubor Spirituál kvintet.

VÁNOČNÍ KONCERTY pěveckých sborů při SK ROH

Hranický dětský pěvecký sbor zahájil tradici vánočních koncertů již v roce svého vzniku, t. j. v roce 1981. Od té doby se v souboru mnohdy změnilo. Zakládajícího sbormistra Jiřího Klimeše vystřídala PaedDr. Taťána Jonasová, učitelka III. základní školy v Hranicích a klavírní doprovod stabilně zajišťuje Jana Suchomelová, učitelka lidové školy umění v Hranicích. Sbor nadále pracuje ve dvou odděleních. Hlavní sbor má nejen nové kostýmy, ale jeho počet dosáhl téměř 80 zpěváků, žáků všech základních škol ve městě. Přípravný sbor sdružuje mladší děti a vychovává je pro aktivní činnost v hlavním sboru. V tomto roce navštěvuje přípravný sbor 50 dětí.

Oba sbory vystupují při různých městských nebo podnikových oslavách, ale jejich nejvýraznější akcí zůstává vánoční koncert. Je určen široké hudební veřejnosti, ale hlavně rodičům malých zpěváků jako projev díky za podporu, kterou rodiče dětem při práci ve sboru poskytují. Letos se koncert Hranického dětského pěveckého sboru bude konat dne 15. prosince 1987.

V loňském roce byl vánoční koncert HDPS obohacen o koncertní vystoupení rodičů se sboru dospělých členů, z nichž někteří vyrůstali právě v dětském sboru. Sešel se rok s rokem a tento smíšený pěvecký sbor z řad dospělých se rozrostl do počtu 30 zpěváků, dal si půvabný název „Harmonia“ a je schopen samostatných celovečerních koncertů. Vedení sboru je stejné jako sboru dětského. Na vánočním koncertu 15. 12. t. r. se s tímto sborem setkáme při jeho krátkém vstupu do programu.

Komorní smíšený sbor „Harmonia“ má však připraven samostatný koncert, který se bude konat ve svátečním vánočním dnu 25. 12. 1987 v sále Lidové školy umění v 17.00 hodin. Na programu je Česká vánoční mše Jana Jakuba Ryby.

Hranický dětský pěvecký sbor a smíšený komorní sbor „Harmonia“ se těší na příjemná vánoční setkání se svými příznivci a hudby-milovnými občany našeho města.

E H

PROGRAMY SK ROH

Pondělí 7. 12. SK ROH tř. 1. máje 19.00 hod.	Přednáška a diapositivy BOKA KOTORSKÁ — HISTORICKY Historické památky a zajímavosti z dějin oblasti Kotorského zálivu. Hovoří PhDr. Gustav Vožda — ředitel Vlastivědného ústavu v Přerově
Pátek 11. 12. sokolovna 18.00 hod.	Koncert naší přední folkové skupiny SPIRITUÁL KVINTET
Sobota 12. 12. sokolovna 18.00 hod.	Slavnostní ukončení tanečních kursů KOLONA Společenskou zábavu řídí taneční mistři manželé Chvatíkovi, k tanci hraje hudební soubor SK ROH „Pobečvanka“
Neděle 13. 12. sokolovna 17.00 hod.	Slavnostní ukončení tanečních kursů KOLONA Společenskou zábavu řídí taneční mistři manželé Jančaříkovi. Hraje „Pobečvanka“.
Úterý 15. 12. sál SK ROH 18.00 hod.	VÁNOČNÍ KONCERT Účinkují: Hranický dětský pěvecký sbor Smíšený komorní sbor „Harmonia“ Sbormistryně: Tatána Jonasová Klavírní doprovod: Jana Suchomelová Průvodní slovo: Barbora Pánková
Středa 16. 12. sál SK ROH tř. 1. máje 19.00 hod.	Akce Klubu mladých VZPOMÍNKA NA JIŘÍHO BRDEČKU Vzpomínkový večer u příležitosti výročí narození zasloužilého umělce Jiřího Brdečky s promítáním krátkých filmů, na kterých se podílel.
Pátek 18. 12. sál SK ROH 19.30 hod.	Akce Klubu mladých VEČER S KARLEM PLÍHALEM Koncertní vystoupení známého písničkáře, spoluúčinkuje Emil Pospíšil
Pátek 18. 12. sál LŠU 19.30 hod.	IV. abonentní koncert KPH ČESKÉ NONETO Program: A. Rejcha, I. Hurník, J. J. Ryba, I. Stravinskij, M. Vacek.
Úterý 22. 12. sál SK ROH 17—19.00 hod.	KLUB STOPROCENTNÍCH DĚTÍ Klubový pořad pro děti od 5 do 12 let, složený z písniček, scének, povídaní s hostem a diapositivy.

Pátek 25. 12.
sál LŠU
17.00 hod.

VÁNOČNÍ KONCERT
smíšeného pěveckého sboru „Harmonia“
Řídí: Taťána Jonasová
Klaviřní doprovod: Jana Suchomelová
Program: J. J. Ryba — Česká mše vánoční

Pátek 8. 1. 1988
sokolovna
20.00 hod.

PLES SVINGAŘŮ
Hraje Velký svingový orchestr Domu kultury ROH Sigma
Olomouc,
v programu vystoupí Judita Čeřovská a Karel Hála.

Na LEDEN připravujeme:

20. 1. 1988 — PŘÍRODA PRO ZÍTŘEK
beseda s redaktorem MS J. Velkem

21. 1. 1988 — koncert KPH: BRASS BAND Brno

Změna programů vyhrazena.

Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, tel.: 2074!

Lyžaři TJ Sigma Hranice sdělují lyžařské veřejnosti

Lyžařský oddíl TJ Sigma Hranice uvede letos do provozu nový moderní lyžařský vlek TLV 12 s pevnými závěsy. Celá akce byla realizována za finanční podpory závodního výboru koncernu Sigma Hranice a z prostředků ČSTV.

Vlastní dodávku a montáž vleku provedl Metasport Ostrava, veškeré přípravné práce, zemní práce, terénní úpravy a stavební připravenost zajišťovali brigádnícky členové lyžařského oddílu TJ Sigma Hranice, kteří tak odpracovali v letošním roce přes 3.600 brigádnických hodin.

V provozu tedy bude starý lyžařský vlek dlouhý 320 m, nový vlek dlouhý 280 metrů a pro veřejnou lyžařskou školu vlek dlouhý 120 m.

Současně bude dán do provozu rozestavěný provozní objekt u nového vleku pro potřeby lyžařské veřejnosti.

K dispozici lyžařské veřejnosti je rozsáhlé parkoviště za novým vlekem.

Ceník jízdného na všech uvedených vlecích bude vydán po schválení cenovým úřadem.

Doba provozu:

soboty a neděle 9.00 — 15.30 hodin

s polední přestávkou

Provoz ve všední dny bude stanoven dle sněhových podmínek a zájmu vyhláškami u vleku.

JK

Zemřelí občané našeho města v měsíci říjnu 1987

Kučerová Milena, Hranice, Za račím potokem 472, nar. 3. 8. 1926

Zdráhalová Marie, Hranice - Valšovice 26, nar. 22. 2. 1933

Vykoupilová Anna, Hranice, Struhlovsko 1213, nar. 8. 11. 1902

Šindlér Karel, Hranice - Drahotuše, Pivovarská 263, nar. 8. 10. 1906

Chmelařová Zdenka, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 19. 12. 1913

Kubeša Oldřich, Hranice, Hromůvka 1527, nar. 3. 8. 1921

Jeřábková Marie, Hranice - Drahotuše, Nádražní 159, nar. 15. 8. 1910

Kosař Josef, Hranice, Přátelství 1302, nar. 10. 2. 1906

Frišová Eva, Hranice, Fierlingerova 1285, nar. 24. 10. 1942

Vrátný Václav, Hranice, Gottwaldovo nám. 94, nar. 11. 8. 1923

Pierunková Ludmila, Hranice, Jaselská 1611, nar. 17. 5. 1908

Večeřová Anna, Hranice - Slavíč 8, nar. 23. 7. 1926

Machačová Eliška, Hranice, Janáčkova 754, nar. 28. 5. 1928

Řihák František, Hranice, Komenského 274, nar. 5. 3. 1916

Vacula Josef, Hranice, Gottwaldovo nám. 11, nar. 16. 7. 1932

Čest a věčná památka všem zemřelým!

PROGRAMY KIN

Kino SVĚT

1.—4. 12.	DISCOPŘÍBĚH Český hudební film, nevhodný do 12 let.
5.—7. 12.	GINDER A FRED Italský film Federica Felliniho, nevhodný do 12 let.
8.—11. 12.	BOUNTY Film Velké Británie podle románu „Vzpouza lodi Bounty“, nevhodný do 12 let.
12.—14. 12. 14. 12. jen v 19.30	JAK BY SE VÁM TO LÍBILO ? Komedie NSR, mládeži nepřístupná.
14. 12. v 17.00	PŘÍPAD U — 2 Narušitel vzdušného teritoria SSSR na lavici obžalovaných. Pro členy Klubu přátel sovětských filmů.
15.—18. 12.	DVAKRÁT ZA ŽIVOT Americký film o úniku z každodenní všednosti manželského života, mládeži nepřístupný.
19.—21. 12.	CENA ZA NĚŽNOST Americký film o tom, jak neobyčejně mohou žít obyčejní lidé, mládeži nepřístupný.
22.—25. 12. 24. 12. se nepromítá	CHORUS LINE Slavný americký muzikál režiséra R. Attenborougha, nevhodný do 12 let.
26.—28. 12.	MARKÝZ DEL GRILLO Nenapravitelný šprýmař ve službách papeže. Italský film, mládeži nepřístupný.
29. 12. — 1. 1. 31. 12. se nepromítá	NEZKROTNÁ ANGELIKA Francouzský film o krásné markýze, nevhodný do 12 let.

Začátky představení v 17 a 19.30 hodin. Na filmy, označené poskytujeme 50 % slevu. Změna programu vyhrazena.

Filmy pro děti — každou sobotu v 15.00 hodin

5. 12.	TONY, TOBĚ PŘESKOČILO Tony Sarka Farka a čtyři uličníci bez domova. Český film.
--------	---

12. 12.	PRAZDNINY PRO PSA Český film.
19. 12.	ČAROVNÉ DĚDICTVÍ Tajemné zaklínadlo v české pohádkové komedii.
26. 12.	BOTA JMÉNEM MELICHAR Český film.

Filmy pro mládež — každou neděli ve 14.30 hodin

6. 12.	GAPPA Japonský fantastický film.
13. 12.	SUDÁ A LICHÁ Riskantní partie s falešnými hráči pokeru. Italský film.
20. 12.	MŮJ BRÁCHA MÁ PRÍMA BRÁCHU Česká komedie o podnikavém sourozenci a trampotách první lásky.
pátek 25. 12.	LĚTO S KOVBOJEM Lyrická komedie o mládí, horkých dnech a ve velké lásce.

Filmy pro školní družiny — každé úterý a středu ve 13.30 hodin

1.—2. 12.	SAMSON A SALLY Dánský kreslený film o příhodách dvou malých velryb.
8.—9. 12.	KARLÍKOVO VÁNOČNÍ DOBRODRUŽSTVÍ Barevné české pásmo.
15.—16. 12.	POVÍDÁNÍ O PEJSKOVI A KOČIČCE Česká kreslená pohádka podle vyprávění a obrázků Jos. Čapka.
22.—23. 12.	MALENKA Japonský kreslený film o děvčátku, které se narodilo v květu tulipánu.

KINO MÍR V DRAHOTUŠÍCH

2. 12. v 19.30	ZRALÉ VÍNO Český film z jihomoravské vesnice.
4. 12. v 19.30	GRAND RESTAURANT PANA SEPTIMA
6. 12. v 16.30	Obnovená premiéra detektivní veselohry.
7. 12. v 19.30	V hlavní roli L. de Funés.

9. 12. v 19.30	FAUNOVO VELMI POZDNI ODPOLEDNE Česká komedie.
11. 12. v 19.30 14. 12. v 19.30	LÁSKA Z PASÁŽE Český psychologicko kriminalistický film.
13. 12. v 16.30	MLADÉ VÍNO Pokračování příběhů z jihomoravské vesnice.
16. 12. v 19.30	BRÁCHA ZA VŠECHNY PENÍZE Česká filmová veselohra.
18. 12. v 19.30 21. 12. v 19.30 20. 12. v 16.30	NEZKROTNÁ ANGELIKA Obnovená premiéra filmů o krásné markýze.
23. 12. v 19.30	PERNÝ DEN Anglický hudební film s Beatles v hlavní roli.
26. 12. v 16.30 28. 12. v 19.30	ANGELIKA A SULTÁN Krásná markýza v zemi dálného Orientu.
30. 12. v 19.30	OPERACE BANZAJ Dobrodružná francouzská komedie o dobrosrdečném úředníku.

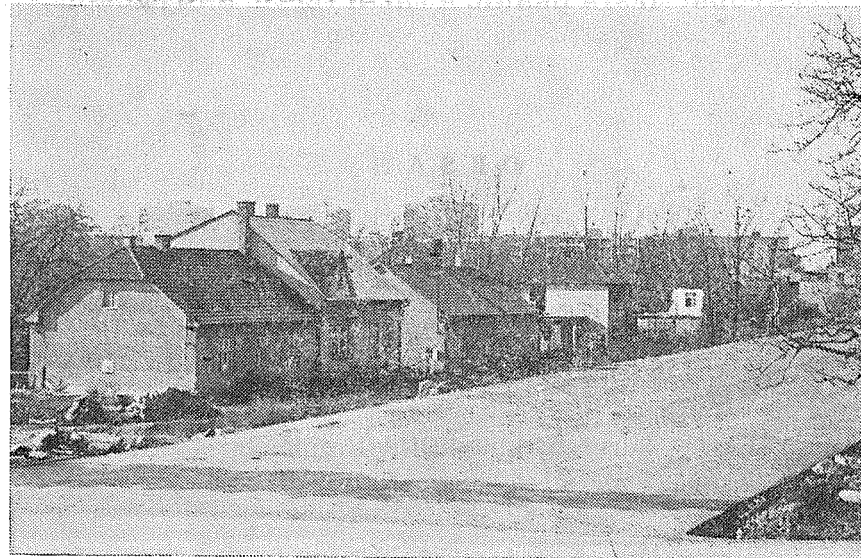
Představení pro mládež — každou neděli ve 14.30 hodin

6. 12.	O CARU SALTÁNOVI Sovětské pásmo krátkých filmů.
13. 12.	SINUS O psovi, který bydlel v potrubí a o chlapci, který toužil létat.
20. 12.	PÁNI EDISONI Barevný dětský příběh.
26. 12.	RONJA — DCERA LOUPEŽNÍKA Dobrodružný příběh pro děti.

Představení pro družiny — každou středu ve 13.30 hodin

2. 12.	KOUZELNÝ PAVOUK Kreslená pohádka.
9. 12.	MARTIN A ČERVENÉ SKLÍČKO Český detektivní film.
16. 12.	OPIČKY A ZLODĚJI Dětské pásmo animovaných filmů.

JAK SE MĚNÍ TVÁŘ NAŠEHO MĚSTA

Ulice P. Lumumby před výstavbou silničního průtahu

Silniční průtah v bývalé ul. P. Lumumby.

Snímky Čestmír Novotný

O B S A H

Ročník XXIX.

Sdružený klub ROH v Hranicích

LEDEN

Úvodní slovo předsedy MěstNV s. ing. Josefa Libicha, tajemníka MěstNV s. JUDr. Vojtěcha Čočka a předsedy MěstV KSC s. Václava Dohnala.
O. Valenta: Za vyšší kvalitu bydlení
PhDr. B. Indra: Kapitoly z topografie města Hranic
Renesanční zámek v Hranicích a jeho vnitřní renovace
Městská knihovna a volný čas dětí a mládeže
60 let spolku Pohřební výpomoc
M. Sanetřík: Z činnosti fotokroužku
KPH informuje

ÚNOR

L. Novotný — K. Holešovský: K osmdesátinám akademického malíře a grafika Ladislava Vlodka
Zájmová umělecká činnost v SK ROH
Dr. V. Čekota: Už z hor zní zvon...
KPH informuje
J. Rychlý: Nejlepší sportovci a pracovníci v tělovýchově města Hranic v roce 1986
J. Rychlý: Hodnocení plnění Odznaku zdatnosti

BŘEZEN

PhDr. B. Indra: Kapitoly z topografie města Hranic
Dům Gajdušovský čp. 109 na náměstí u zámku, druhý dům Horního podloubí
V. Vavřík: Výsledky práce Reflektoru nejsou zanedbatelné
B. Horáková: Turistikou za zdravím

J. Černá: Atleti TJ Sigma informují
jak se mění tvář našeho města
Za JUDr. J. Musiolem

DUBEN

A. Popová: Vzpomínka na Marii Majerovou
Nová pobočka Městské knihovny v Hranicích
ing. V. Richtár, CSc.: Listnaté dřeviny v areálu nemocnice s poliklinikou
J. Rychlý: Společným krokem v zájmu všech občanů města
Z. Langer: 30 let od založení kanoistického oddílu v Hranicích
Československý červený kříž v Hranicích
EH: Vladka Davidová — Dvořáková navštíví Hranice

KVĚTEN

PhDr. B. Indra: Kapitoly z topografie města Hranic
Dům Hubálkovský čp. 120 na náměstí, kdysi Danielovský, později hostinec
a vinopalna právovárečného měšťanstva
J. Rychlý: Úspěšná činnost SPOZ
A. Lang: Za další rozvoj občanské aktivity

ČERVEN

AL: Ochrana a tvorba životního prostředí
PhDr. B. Indra: Kapitoly z topografie města Hranic
Dům Hoffmanovský čp. 6 na náměstí vedle lékárny, nyní prodejna Supraphonu
Aktivita mladých požárníků
SH: Pět let od úmrtí Jiřího Brdečky

ČERVENEC — SRPEN

PhDr. B. Indra: Kapitoly z topografie města Hranic
Dům Pečnerovský čp. 7 na náměstí, dříve Millianovský, nyní restaurace
Na hradbách
J. Rychlý: Plníme Odznak zdatnosti i v roce 1987
MUDr. I. Šmrhová: První „zlatí manželé“ — dárci krve v okrese Přerov
Plán koncertů KPH v Hranicích na sezónu 1987—1988

ZÁŘÍ

J. Rychlý: Nový školní rok zahájen
PhDr. B. Indra: Kapitoly z topografie města Hranic
Dům Paříkovský čp. 91 na náměstí, spojený s domem čp. 90, nyní prodejna drogerie
L. Šrom: 85 let od založení MO ČRS v Hranicích
J. Rychlý: Hranická štafeta na startu Mezinárodního mírového běhu
P. Novák: Opět Hranická osma

ŘÍJEN

J. Rychlý: Úspěšná reprezentace našich sportovců na Mezinárodním mírovém běhu Praha — Berlín
Z činnosti BSP v Teplicích nad Bečvou
Dr. J. Strnad: Hraničtí házenkáři jubilují
PhDr. I. Krška: Protiabsburský odboj na Hranicku
PhDr. I. Krška: K životnímu jubileu PhDr. Bohumíra Indry
Opp: Železničáři informují
EH: Výstava fotografií Milana Sanetříka
KPH informuje: Odkud přichází hudba

LISTOPAD

Odkaz VŘSR je zdrojem činů pro socialismus
Úspěch k. p. Sigma Hranice na MSV Brno 1987
J. Pavelka: Setkání dárců krve
PhDr. B. Indra: Kapitoly z topografie města Hranic
Dům Maudrovský čp. 90 na náměstí, spojený s čp. 91, nyní prodejna drogerie
PhDr. I. Krška: K 50. výročí mauzolea na hřbitově v Hranicích
Mladí Pobečví — Hranice 1987
K životnímu jubileu Marie Dömischové
KPH informuje — Tři musici

PROSINEC

PhDr. B. Indra: Kapitoly z kulturní historie města Hranic
Profesoři kreslení na hranickém gymnáziu
akad. malíři Jan Pinkava, Jiří Oeconomo a Frant. Chmel
KPH informuje: České noneto
Spirituál kvintet opět v Hranicích
Vánoční koncerty pěveckých sborů při SK ROH
Lyžaři TJ Sigma Hranice informují

Pravidelně v každém čísle:

rubrika Připomínáme si . . . , programy kulturních akcí SK ROH a KM při SK ROH, programy kin v Hranicích a Drahotuších, blahopřání jubilantům a vzpomínka na zemřelé.

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic nad Bečvou. — Vydává Sdružený klub ROH v Hranicích. — Tisknou MTZ Olomouc, provoz 12, Leninova 21. — Cena Kčs 2,—.
— Tisk povolen pod č. o 380820686.